

There are no translations available.

Sama, samotinká jen se třemi plyšáky na pokoji pětiletá holčička, leží bledoučká a ani nemluví, jen kýve hlavou. A tak se dáváme do zpívání, chrastící vajíčko si do ruky vezme, občas vyloudí zvuk pohybem ručky. Pak se natáhne po trianglu, který držím já, a poprvé vidíme, že Simonka, když se usměje, má krásné dolíčky ve tváři. Dívám se znepokojeně na monitor, který pípá a hlásí, že cosi je "low". Zpíváme dál, Simonka ukazuje dolíčky čím dál častěji, klikatice na monitoru se začne rychle pohybovat, monitor přestává pípat a to znamená, že to skleslé cosi byl tlak, který se dostal do normy. Uf, to jsme s Grankou rády, že jsme Simonce zvedly tlak a ne mandle:). Když přináší lištička z Budulínka Simonce dárek - knížku, Simonka se nečekaně razantně posadí a začne s lištičkou komunikovat, hladí ji a líbá na rozloučenou. Všechno, s čím hrajeme na tomto oddělení, dezinfikujeme, lištičku jsme nestihly. Ale co je silnější - dezinfekce nebo láska a bezprostřední smích? Káča a Granka